

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **V. S.**, zast. Mgr. Helenou Pindejovou, advokátkou se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha, proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 3. 2017, čj. MV-101785-4/SO-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 8. 2019, čj. 29 A 77/2017-51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 13. 6. 2014, čj. OAM-59267-21/DP-2013, Ministerstvo vnitra (dále jen „správní orgán I. stupně“) zamítlo žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání - osoba samostatně výdělečně činná a neprodloužilo žalobci platnost povolení k dlouhodobému pobytu dle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a § 37 odst. 2 písm. b) v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť žalobce se na předvolání správního orgánu I. stupně nedostavil k pohovoru za účelem ověření údajů uvedených v žádosti. Podané odvolání žalovaná rozhodnutím ze dne 2. 3. 2017 zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila.

[2] Proti rozhodnutí žalované podal žalobce žalobu, kterou krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalované

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Podle stěžovatele při doručování fikcí dle § 24 odst. 1 správního řádu je nutné zkoumat v případě, že správní orgán vyloučí následné vhození písemnosti do domovní schránky adresáta, zda tento postup byl nezbytný a zda nebylo vhodnější ponechat možnost vhození písemnosti po jejím doručení fikcí do domovní schránky adresáta. V projednávané věci správní orgán I. stupně vyloučil, aby po doručení fikcí byla zásilka obsahující předvolání stěžovatele k výslechu vhozena do jeho domovní schránky. Nic však nebránilo tomu, aby vhození písemnosti do domovní schránky bylo správním orgánem I. stupně umožněno. Takový postup by byl v souladu s § 4 odst. 4 správního řádu. Podle názoru stěžovatele mu správní orgán I. stupně svým postupem znemožnil uplatnění práv a postupoval v rozporu se zásadou uvedenou v citovaném ustanovení.

[4] Stěžovatel navrhl, aby NSS napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[5] Žalovaná ve vyjádření odkázala na své rozhodnutí a napadený rozsudek, s nímž se plně ztotožnila.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] Podle § 23 odst. 1 správního řádu nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastížen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.

[8] Podle § 23 odst. 4 správního řádu adresát se vyzve vložением oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.

[9] Podle § 24 odst. 1 správního řádu jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.

[10] Správní orgán I. stupně předvoláním ze dne 3. 3. 2014 předvolal stěžovatele na den 24. 3. 2014 ve 13:00 hod. k výslechu dle § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců a poučil ho o následcích spojených s nedostavením se bez závažného důvodu. Z obálky, která byla správnímu orgánu I. stupně vrácena, vyplývá, že stěžovatel při doručování písemnosti nebyl zastížen, a proto byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení. K vyzvednutí byla zásilka připravena dne 6. 3. 2014, úložní lhůta skončila dne 17. 3. 2014. Po uplynutí úložní lhůty byla zásilka dne 18. 3. 2014 odeslána zpět odesílateli – správnímu orgánu I. stupně, nebyla vložena do domovní schránky stěžovatele. Správní orgán I. stupně kolonku na obálce se zněním „*nevracet, vložit do schránky, uložit jen 10 dní*“ neoznačil.

[11] Správní orgán I. stupně předvoláním ze dne 28. 3. 2014 opětovně stěžovatele předvolal na den 24. 4. 2014 ve 12:00 hod k výslechu dle § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců a poučil

ho o následcích spojených s nedostavením se bez závažného důvodu. Z obálky, která byla správnímu orgánu I. stupně vrácena, vyplývá, že stěžovatel při doručování písemnosti zase nebyl zastižen, a proto byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení. K vyzvednutí byla zásilka připravena dne 31. 3. 2014, úložní lhůta skončila dne 10. 4. 2014. Po uplynutí úložní lhůty byla zásilka dne 11. 4. 2014 odeslána zpět správnímu orgánu I. stupně. Do domovní schránky stěžovatele opět nebyla vložena. Správní orgán I. stupně možnost „*nevracet, vložit do schránky, uložit jen 10 dní*“ na obálce opět neoznačil.

[12] Rozšířený senát v rozsudku ze dne 20. 12. 2016, čj. 3 As 241/2014-41, č. 3524/2017 Sb. NSS, z něhož vycházel krajský soud, dovodil, že na uplatnění fikce doručení dle § 24 odst. 1 správního řádu nemá vliv skutečnost, zda po uplynutí úložní doby byla doručovaná písemnost vhozena do domovní schránky adresáta. Jak správně dovodil krajský soud, tímto rozsudkem rozšířeného senátu byly překonány závěry uvedené v rozsudku NSS ze dne 25. 8. 2011, čj. 7 As 53/2011-77, na který stěžovatel odkazoval v žalobě.

[13] V projednávané věci není sporné, že jednotlivá předvolání k výslechu byla doručena formou náhradního doručení - fikcí. Stěžovatel shledává jako nezákonný postup správního orgánu I. stupně, který v předvoláních k výslechu vyloučil možnost vhození písemnosti po uplynutí úložní doby (a doručení písemností fikcí) do schránky adresáta (stěžovatele). Podle názoru stěžovatele nebyl tento postup nezbytný a správní orgán I. stupně měl umožnit vhození písemností (předvolání) do jeho domovní schránky.

[14] V souladu se závěry rozšířeného senátu ve věci čj. 3 As 241/2014-41, NSS konstatuje, že vhození písemnosti do domovní schránky adresáta, jež byla doručena fikcí, jistě představuje vstřícný, nikoli však nezbytný, přístup vůči adresátovi. Tímto postupem má adresát možnost se později seznámit s doručovanou písemností, kterou si v úložní době nevyzvedl u doručovatele. V opačném případě musí žádat o opětovné zaslání doručované písemnosti či si ji u příslušného orgánu osobně vyzvednout. Znamená to tedy, že pro seznámení se s písemností musí adresát vynaložit větší úsilí. Neznamená to ovšem nemožnost seznámit se s doručovanou písemností.

[15] V obecné rovině je nepochybně vhodné, aby vyloučení možnosti vložení písemnosti do domovní schránky po jejím doručení fikcí, volily správní orgány pouze výjimečně, např. v případech, kdy hrozí, že by se s obsahem písemnosti takovým postupem mohla seznámit osoba, která má protichůdné zájmy vůči adresátovi.

[16] V posuzované věci správní orgán I. stupně vyloučil možnost vložení písemností, jež obsahovaly předvolání k výslechu, do domovní schránky stěžovatele po jejich doručení fikcí. Ačkoli ze správního spisu nelze seznat, co k tomuto postupu správní orgán I. stupně vedlo, nelze bez dalšího uzavřít, že by tímto postupem byla zkrácena práva stěžovatele způsobem, který by měl vliv na zákonnost samotného rozhodnutí. Stěžovateli byla ve schránce zanechána poučení, z nichž mu muselo být zřejmé, že mu písemnosti byly doručovány. Pokud si je stěžovatel v úložní době nevyzvedl, (stěžovatel ani netvrdil, že by mu v jejich vyzvednutí něco bránilo), měl dále možnost kontaktovat správní orgán I. stupně a s písemnostmi se seznámit. Pasivita stěžovatele však může v této věci jít jen k jeho tíži.

[17] V této souvislosti nelze dovodit, že by správní orgán I. stupně postupoval svévolně a jakkoli zneužil volbu způsobu doručování. Z postupu správního orgánu I. stupně je naopak zjevné, že se po prvním neúspěšném předvolání pokusil znovu předvolat stěžovatele k výslechu. Teprve po druhém stěžovatelově nedostavení se k výslechu správní orgán I. stupně jeho žádost zamítl, přestože tak mohl učinit již dříve.

[18] NSS proto uzavírá, že stěžovateli byla předvolání k výsledku doručena řádně za splnění všech podmínek, které jsou vyžadována pro doručení těchto písemností fikcí. Kasačním námitkám tedy přisvědčit nelze.

IV. Závěr a náklady řízení

[19] Z uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatele není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. *in fine* zamítl.

[20] Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalované nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec její běžné činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 28. května 2020

Ondřej Mrákota
předseda senátu